

Друхівська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів

Шкільна лінійка «Мій біль – Чорнобиль»

**Підготувала і провела
класний керівник 9 класу
Лаврентієва Н.О.**

Друхів – 2019 р.

Шкільна лінійка «Чорнобиль – наша пам'ять, наша біль»

Присвячено 32-й річниці катастрофи на Чорнобильській АЕС

Мета:

- ❖ ознайомити учнів із страшними чорними сторінками історій трагедії на Чорнобильській АЕС;
- ❖ розширити знання учнів про наслідки чорнобильської катастрофи;
- ❖ вшанувати пам'ять людей які загинули від цього лиха;
- ❖ віддати священну шану загиблим героям;
- ❖ зміцнювати любов і вдячність до людей, які рятували усе живе на землі;
- ❖ виховувати любов до рідного краю, природи;
- ❖ виховувати людяність, доброту та згуртованість, почуття поваги і пам'яті до трагічних сторінок України.

Обладнання:

- ◆ Плакат «Дзвони Чорнобиля з написом : «Чорнобиль! Скільки в тобі болю...»
- ◆ Література про Чорнобильську катастрофу, фото героїв – ліквідаторів, презентація, проектор, екран.

Епіграфи:

◆ Чорнобиль в пам'яті людській
У віршах і на обелісках,
Нам цю трагедію віками не забудь
Вона у кожному нашій серці.

- ◆ ...І був там рай -Чорнобильська земля
Невидима хмара все накрила
В пустих будівках вітер там гуля
Журба оселі сумо повила...
- ◆ Запис дзвонів,
- ◆ Свічки.

Перебіг заходу

Вступне слово вчителя

Сьогодні в 32 раз ми з вами відзначаємо трагічну сторінку в історії нашої держави. Сумну сторінку, печальну, тому що вона пов'язана з людськими життями. Це не згадати неможливо. В пам'яті людській імена людей, які стали на боротьбу з вогненним драконом, які ціною власного життя боролися з невидимим ворогом. Боротьба була не рівною і не на користь людини, але стихія була приборкана. Стогне дзвін. Та найгіршими нотами звучать у ньому голоси Чорнобиля, катастрофи, яка ніколи не зітреться з людської історії, не згасне у віках. Згадаємо, як все було...

Ведучий 1.Берег Прип'яті.26 квітня 1986 року, тихої весняної ночі на 4-му енергоблоці Чорнобильської атомної електростанції прогрімів вибух, який сколихнув увесь світ. Страшна звістка про катастрофу в Чорнобилі – невеличкому місті, розташованому поблизу злиття сивого Дніпра й тихоплинної Прип'яті, облетіла всю планету. Оспіваний мирний атом здавалося б, приручений і покірний вийшов з-під влади людини. Для ліквідації цього страшного лиха було замучено величезні технічні і людські ресурси. Втихомирити атом вдалося дуже дорогою ціною. Сотні тисяч людей зазнали радіаційного впливу, що призвело до тисяч смертей.З плином часу Чорнобильське лихо не зникло, воно глибше проникло у життя нашого суспільства втратами померлих, хворобами живих.

Ведучий 2

Ця дата назавжди залишиться у пам'яті людства. Пізно вночі, а саме о 1год. 23хв і 10сек., коли й сама весна притихла від колискової синьоокого Полісся, заревом вирвався з обіймів п'ятьми вогонь, що світився зовсім не природно. Сповиту материнськими обіймами тишу пройняв вибух. Неначе збулись пророчі слова святого Івана Богослова, наведені у кінці Вічної Книги: "...велика зоря спалахнула з неба, палаючи як смолоскип. А ймення зорі тій Полин..."

Аварія, що сталася на 4-му енергоблоці Чорнобильської АЕС, назавжди залишиться у пам'яті людства, як застереження, що науково-технічний Прогрес може принести і гіркі плоди.

Незримий радіаційний вогонь обпалював не тільки людей. Флора і фауна Полісся, здавна відомими своїми грибними і ягідними місцями, мисливськими

угіддями, потерпали від атомного удару вже першого після аварійного літа. На ходу завмирили працюючі мурахи, на льоту падали швидкі птахи .

Відео «на Чорнобиль журавлі летіли»

Ведучий 1.

Біда розчинилася у духмяному повітрі, у біло-рожевому цвітінні яблунь та абрикос, у воді сільських криниць, у всій красі. Та хіба тільки в ній? Вона розчинилася у людях. Ця трагедія увійде в історію, в усі хронічки людства як невилгойна рана на тілі України. Увесь цей жах відгукнувся болем у серцях мільйонів людей. Через кілька секунд по сигналу тривоги прибули до реактора пожежні на чолі з лейтенантом Володимиром Правиком, потім прибув Віктор Дибенко. Вони ступили у вируюче полум'я, у смертельну радіацію, рятуючи людей.

Сьогодні згадаємо тих перших, які кинулися у вогонь, у небезпеку, які затулили собою усіх нас. Це Віктор Дибенко, Володимир Правик, Микола Ващук, Володимир Тищура, Микола Титенок, Василь Ігнатенко... Усього у ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи взяло участь 600 тисяч осіб із СРСР, зокрема, українців — 350 тисяч. Справжній героїзм у приборкуванні вогню над розвалом 4 – го енергоблоку виявили пожежники. І серед тих 30- ти, хто загинув, приборкуючи ядерну стихію – пожежники молоді... Їм ще тільки жити: кохати, народжувати дітей, приносити радість у свої оселі.

Зойкнула земля чайним криком: - Сину, вбережи і захисти!

Вийшла мати із іконним ликом: - Йди, синочку. Хто ж коли не ти.

Спалахнуло небо, впало крижнем: - Боже, вбережи і захисти!

Вийшла жінка з немовлятком ніжним:-

Йди, коханий. Хто ж, коли не ти?

І уже ні сина, ані мужа. Лиш розверсті зоряні поля...

Та пліч-о-пліч стали біль і мужність.

Дух і Воля. Небо і Земля.

Померло після Чорнобильської аварії 14 тисяч ліквідаторів українців.

Задворний В.

Героям Чорнобиля

Коли зловісна блискавиця
Сторуко в серце уп'ялась,
І опалила ваші лиця,
І в танці дикому зайшла,
Коли вже й хмари спопеліли
У знавіснілому вогні, –
Ви смерть приборкати зуміли
На тім, останнім рубежі.
Не віддали їй на поталу
Світанків наших ніжний щем,
Ви, як один супроти стали,
Пекельним січені дощем.

У тій жорстокій веремії
Ви до кінця тримали бій
І пронесли свої надії
Крізь вогнецвіт своїх надій.
Шумлять жита, як і раніше,
Пливуть у небілітаки...
За вас історія допише
Суворі подвигу рядки.

Ведучий 2. Як багато горя... Воно б'є у наше серце, у свідомість. Страшне чорнобильське лихо і досі продовжується, забираючи все нові й нові жертви. Але я вірю, що пісня у лузі ще озветься і доля сонечком зійде, з'явиться радісна веселка після чистого дощу над тобою, мій краю.

У лугах пишається калина,
Біжить по каменю вода.
За руку мати молода
Веде у світ малого сина.
Щебече, мов пташа, дитина,
Цвіте і сседалина,
Але тривожна і сумна
Лежить під небом Україна.
Здається, ніби мирна днина,
Проте, Чорнобильська біда
Не проминула без сліда.
І гіркота пече полинна.
Передчуття терзають злі;
Повторювать все важче й важче,
Що вічно будуть син і мати,
І будуть люди на землі.

Учень 1. Жорстоканоче, О, яка тидовга!
В тобі, як крик і мука, Вість одна...
Ті, що пішли в огонь, Ввійшли у стогін
І в душу, болем згорнену до дна.

Учень 2. І, може, стали ми від болю ближчі,
Четвертий блок заповнив думив щерть...
Як відродить землі ясне обличчя,
Коли нічим не зупинити смерть?

Учень 3. Рахунок буде 904.
Всіх поіменно –
У не забуття...
І буде суд, який поверне віру,
Та не поверне молоді літа...

Учень 4. Хто квітень наш

Отак підступно зрадив,
Що стільки горя, аж рида весна?
І хто тепер такій біді зарадить?!

Щоб жив Дніпро і
Щоб жила Десна
І щоб, як завше,
Сад весняний шалом:

Не як ілюзія –
Дивись здаля,
А істинна.

Учень 5. Щоб стрілку не зашкалило
В дозиметрах, де зболена земля.
Страждаю.

Може, вищаю в стражданні,
Як слухаю Землі тривожний звук.

Учень 6. Мла чорнобильська сліпа,
Наче так у світі й треба...

На калині соловей
Цілу ніч ридав до неба.

Облітають літо і літа
Золотом чорнобильського плоду,

Стронцієвим смутком об літа
Дерево українського народу.

Ведучий 1. У кожного були свої плани, надії, бажання. Все було попереду, але хто міг передбачити!? Та ніч стала для них фатальною. Вони не озирались, не відступали, не ховались за спину інших. В самому пеклі аварії, вони виконували свій обов'язок до останнього подиху. І вони були першими. Ми схилиємо свої голови перед усіма, кого сьогодні вже нема з нами, хто ціною свого життя оплатив шанс на життя мільйонів.

Глибока їм вдячність, висока і світла шана.

І знову квітень – радісні світання,

Де шпак весняну пісню заспівав...

Вшануємо хвилиною мовчання

Тих, хто своє життя тоді віддав!

Хвилина мовчання

Ведучий 2. Горе спіткало не лише Україну та український народ радіаційна хмара пройшла по нашій Планеті і захопила інші держави, але про це дізналися не зразу. Це була таємниця вищих ешелонів влади колишнього Радянського Союзу. Тільки через кілька днів про аварію на 4-му енергоблоці повідомили засоби масової інформації. З самого початку чорнобильської трагедії інформація про те, що трапилося квітневої ночі 1986-го була неповною і недостовірною

Ведучий 1. Наша пам'ять і пам'ять багатьох наступних поколінь знову і знову буде повертатися до трагічних квітневих днів 1986 року, коли ядерна смерть загрожувала всьому живому і неживому.

Ведучий 2. Вирвавшись з-під влади недбайливих господарів, радіація спричинила трагічні наслідки. Горе впало не тільки на Україну. Воно зачепило Білорусію і Росію. На забруднених територіях нині проживає близько 2 млн чоловік, тобто кожний п'ятий. Смерть 35 тисяч людей пов'язана з аварією на ЧАЕС та її наслідками: скорочування народжуваності та збільшування смертності населення. У державі народилося 14 000 неповноцінних дітей, близько 70 % від народження мають ті чи інші відхилення у здоров'ї. Збільшується кількість психічних і онкологічних захворювань серед молодого покоління.

Ведучий 1. Чи знаєш ти, світе,

Як сиво ридає полин,

Як тяжко, як тужно

Моєму народу болить!

Громадськість стурбована розбудовою існуючих АЕС, експлуатація яких не дає цілковитої гарантії безпеки для людей і природи.

Вчитель. Сьогодні — День пам'яті, День скорботи і роздумів. Бо нам таки є над чим замислитись. Живемо на технологічному вулкані. Чи не повториться трагедія в іншому місці? Чи стали ми більше шанувати рідну землю? Тож запалімо поминальну свічку — свічку надії 26 квітня. Хай полум'я свічок у наших душах зіллється в одне полум'я віри. Ми будемо жити!

Лунає гул дзвонів. Запалюють свічки.

Ведучий 2. Мимо волі хочеться гукнути: «Люди! Схаменімося! Дзвони Чорнобиля б'ють на сполох! І, як писав Хемінгуей, не питайте, по кому подзвін. По кожному з нас.

Коли ми цей урок засвоїм,
Що, ідучи всесильно до мети,
Не треба забувати про озони,
Про землі й води, жита срібний дзвін,
Щоб ніколи омертвілі зони
Нащадкам не залишити своїм?

Учитель. Чорнобиль дав нам кілька моральних уроків трагедії; **1-й урок** — без відповідальності (ми не були готові до такої аварії ні морально, ні технічно. І коли вже сталася трагедія, довго все подавалося в присмерках напів правди);

2-й урок — милосердя (всі люди відгукнулись на біду, прийшовши чорнобильцям на допомогу: збирали кошти у фонд Чорнобиля; діти-чорнобильці відпочивали й оздоровлювались у санаторіях, таборах відпочинку);

3-й урок — патріотизму (ми мусимо завжди пам'ятати про подвиг пожежників, щоб у потрібну хвилину стати на захист, прийняти правильне рішення, насамперед думати про тих, хто нас оточує, а не про себе; бути чесними і сміливими, бути людьми, гідними свого народу і не зганьбити його; любити й берегти рідну землю).

Ведучий 1. Урятований світ — найкращий пам'ятник тим, хто загинув у чорнобильському пеклі. Пам'ятаймо про них і робімо усе, щоб ніколи не падала на землю гірка зірка Полин...

Ведучий 2. О Боже Великий, наш Боже, наш Боже!

Дай певність на радість,
умнож наші сили,
Аби підняли ми обпалені крила,
Щоб швидше минувся час лиха й випроби,
Щоб змився дощами пекельний Чорнобиль...

Учениця

На пустищі дикім росте бузина,
Сіріє край поля хатина сумна.
Облуплені стіни, полин, спориші –
Не видно й не чути навкруг ні душі.
І тільки при місяці пізно вночі,
Коли над хатиною стогнуть сичі,
І вікна примарливим блиском горять, -
з сіней у світлицю крадеться, мов тать,
Якась неземна, потойбічна мара,
І груша в дворі завмирає стара.
І чути, як в миснику дзвонять миски,
І хрестяться лячно побожні жінки.
І святять очима коти з темноти,
І хочеться швидше те місце пройти,
Де буйно і дико росте бузина,
Де пустою хата сіріє сумна.

Ведучий 2. Радіація – невидимий і тому підступний ворог всього живого. Від неї важко вберегтися, захистити себе і природу. Як відомо, і зараз у зоні відчуження проживають люди. Їх дуже мало. Та все ж живуть. Б'ють тривожним набатом дзвони Чорнобиля... Вони нагадують: Пам'ятайте! Хай не повториться! Хай земля зацвітає навесні пишним буйством кольорів, хай пнуться до сонця трави, хай повертаються з чужини журавлі, несучи на крилах радість зустрічі з рідною землею. Хай кожен новий день сповнює ваші серця миром, спокоєм, одухотвореністю. Пам'ятаймо!

Ведучий 1.

За днями дні, ідуть повільно роки
За днями дні, - і другого немає
Нехай же лихо наше проминає
І в світі не повториться ніколи
Хай стане мир з стократ,
Хай над землею чисте небо буде
Чорнобиль – попередження, набат,
Його уроків людство не забуде.

Ведучий 2.

Дякуємо за увагу наша лінійка закінчена.